

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: J. J., zastoupeného JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Slezská 36, 120 00 Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, týkající se správní žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 17. prosince 2012, č. j. CPR-13189-3/ČJ-2012-009CPR-V231, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2013, č. j. 1 A 2/2013 - 45, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, jako orgán prvního stupně uložil žalobci rozhodnutím ze dne 18. září 2012, č. j. KRPA-109740/ČJ-2012-000022, správní vyhoštění a současně na 5 let stanovil dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Žalovaný správní orgán rozhodnutím ze dne 17. 12. 2012 č. j. CPR-13189-3/ČJ-2012-009CPR-V231, změnil výrok rozhodnutí orgánu prvního stupně v části identifikačních údajů žalobce, ve zbylé části napadené rozhodnutí potvrdil. Proti tomu žalobce brojil správní žalobou doručenou dne 27. 12. 2012 Krajskému soudu v Praze, který ji postoupil Městskému soudu v Praze. Městský soud v Praze žalobu zamítl rozsudkem ze dne 5. 3. 2013, č. j. 1 A 2/2013 - 45.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) se kasační stížností, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 3. 2013, domáhá zrušení citovaného rozsudku městského soudu. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatel návrh na odkladný účinek odůvodnil tím, že bez jeho přiznání mu hrozí, že bude na základě pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění eskortován zpět do Číny, kde bude okamžitě vykonána jeho nedobrovolná sterilizace. Ohledně reálnosti tohoto nebezpečí poukázal na přípis Lidové vlády obce Hanxian, okres Mingxi, Kanceláře

pro plánování porodnosti obce Hanxian, okres Mingxi, ze dne 15. 9. 2003, kterým byl vyzván k podstoupení sterilizačního zákroku nejpozději do 25. 9. 2003. Stěžovatel uvedl, že tento dokument opatřený českým překladem a doplněný návrhem nemocnice Sanming na sterilizaci stěžovatele ze dne 8. 9. 2003 předložil jako důkaz ve správním řízení.

[4] Stěžovatel tak uzavřel, že sterilizace by představovala trvalé zmrzačení jeho osoby a v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by se rozhodování o ní stalo pouze akademickým cvičením bez možnosti odvrácení těžké újmy na zdraví, která stěžovateli hrozí. Přiznání odkladného účinku není podle názoru stěžovatele v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem.

[5] Žalovaná vyjádřila nesouhlas s přiznáním odkladného účinku. Poukázala na to, že dokumenty týkající se hrozby sterilizace předložil stěžovatel až v průběhu odvolacího řízení před orgánem druhého stupně, a nadto z překladu potvrzení o provedení sterilizace nemocnice Sanming ze dne 8. 9. 2003 vyplývá, že jde pouze o návrh, nikoliv o nařízení podrobit se sterilizaci. Žalovaná dále připomněla, že stěžovatel žádal z důvodu hrozící sterilizace Českou republiku již dvakrát o udělení mezinárodní ochrany (v roce 2006 a v roce 2012), přičemž v prvním případě byl neúspěšný (odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2008, č. j. 4 Azs 91/2007 - 45), ve druhém případě správní orgány žádost zamítly jako nepřipustnou (věc je nyní vedena pod sp. zn. 6 Azs 17/2013 u Nejvyššího správního soudu). Podle žalované stěžovatel svým vědomým a dlouhodobým protiprávním jednáním, které spočívalo v pobytu na území České republiky bez víza a v době platnosti správního vyhoštění, projevuje zřejmou neúctu k právnímu řádu České republiky.

[6] Nejvyšší správní soud se rozhodl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat.

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v daném ustanovení tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2012 – 32 ze dne 29. února 2012, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. V daném případě stěžovatel povinnost tvrzení splnil. Námitka žalované, že z překladu jednoho z žalobcem uváděných dokumentů (přípis nemocnice Sanming) vyplývá, že mu byla sterilizace pouze navržena, nikoliv nařízena, sama o sobě nevylučuje, že tato skutečnost může vyplývat z druhého dokumentu, na nějž stěžovatel rovněž odkazoval a který byl vydán o několik dní později (přípis Lidové vlády obce Hanxian, okres Mingxi, Kanceláře pro plánování porodnosti obce Hanxian, okres Mingxi). Nejvyšší správní soud dosud nemá k dispozici soudní ani správní spis, aby tyto skutečnosti přímo ověřil, proto při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vycházel z toho, že obavám stěžovatele z nucené sterilizace v zemi původu nelze upřít reálný základ.

[9] Nejvyšší správní soud se ovšem nejprve musel vyrovnat s otázkou, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec mohlo naplnit jeho smysl, který spočívá v oddálení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli. Tímto problémem se Nejvyšší správní soud již dříve zabýval a dospěl k závěru, že „odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“ (viz usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikováno pod č. 786/2006 Sb.). V této věci navíc podle § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, má žaloba proti rozhodnutí o vyhoštění cizince odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí, tzn. přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se automaticky aktivuje též odkladný účinek správní žaloby, protože správní vyhoštění nelze vykonat.

[10] Nejvyšší správní soud v daném případě neshledal důvod pro poměrování újmy, hrozící stěžovateli v důsledku hrozícího výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění, s újmou, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, neboť takových osob tu zjevně není (ostatně ani žalovaná nic takového netvrdila). Stejně tak Nejvyšší správní soud neshledal, že by v daném případě bylo posečkání s výkonem rozhodnutí o správním vyhoštění v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť žalovanou naznačený veřejný zájem na respektování vydaných správních rozhodnutí a právního řádu České republiky je nutno označit z hlediska posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku za příliš obecný. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku. Přiznaný odkladný účinek se vztahuje nikoliv jen na napadený rozsudek Městského soudu v Praze, ale též na rozhodnutí žalované označenému v záhlaví, jež tak do doby vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu v této věci nemůže být vykonáno. Rozhodnutím o odkladném účinku Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá výsledek řízení ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu